فدایی امنیت وطن

پای صحبت‌های خانواده شهید محسن غلامی، شهید مدافع امنیت در آستانه بیستمین سالگردش

۲۲

کسانی‌که به‌من‌مربوط‌هستند...

گذری بر پندهای اخلاقی و سیاسی امام خمینی(ره)، به فرزندان و نوادگانش

۲۳

۱۰۰۰ سالن تا ۱۴۰۲

به‌گفته وزیر ارشاد شهرهای فاقد سینما در اولویت ریل‌گذاری ساخت و تکمیل سالن‌ها قرار دارند

۲۴

همشهری هنر و فرهنگ

سه‌شنبه ۱۰ خرداد ۱۴۰۱ ■ ۲۹ شوال ۱۴۴۳ ■ سال سی‌ام ■ شماره ۸۵۰۹

عکس: همشهری/ حامد فرج‌اله

دیروز خبری منتشر شد مبنی بر این که حمید جبلی دیگر قصد فعالیت ندارد

ستاره و الماس

چهره

باور یگانه
روزنامه‌نگار

یکی از نخستین بارهایی که تصویرش با آن قیافه مظلوم و بیان نالان و حالت شُل و ول روی صفحه تلویزیون نقش بست، سال ۱۳۶۰ بود که در نقش پسر دست و پاچلفتی حکیم‌باشی، با حالتی حق به جانب و طلبکار به مردی که نگران حال مادر محتضرش بود، رو کرد و گفت: «ناخوش خر خورده». وقتی حکیم‌باشی (با بازی مرحوم اسماعیل داورفر) که از شدت خشم به‌خودش می‌پیچید، پسرش را مؤاخذه کرد که چرا چنین تجویزی کرده، باز با همان لب و لوچه آویزان و حال مستأصل توجیه کرد: «خودتون گفتید دور و بر مریض و توی حیاط خونه رو خوب نگاه کن و اگه چیزی پیدا کردی، همون را علت تشدید بیماری مریض اعلام کن. منم وقتی وارد حیاط شدم، دیدم کنار آشغالا یه پالون افتاده. گفتم لابد مریض خر خورده و پالونش رو دور انداخته.» این حرف‌ها را در نهایت صداقت می‌زد، درنهایت کودک‌صفتی و در نهایت شیرینی و بامزگی.

حمید جبلی در تمام ۳۰ سال بعد که در سینما و تلویزیون نقش‌های مختلفی بازی کرد و صدایش را به دوست‌داشتنی‌ترین شخصیت‌های عروسکی تاریخ سینما و تلویزیون ایران قرض داد، همیشه همین‌قدر صادق، مظلوم، بانمک، حاضرجواب و شیرین‌زبان بود. اما گویا دیگر قرار نیست شاهد شیرین‌زبانی‌ها و مزه‌ریختن‌هایش باشیم. دیروز رسول صدرعاملی در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام خبر داد که حمید جبلی از حرفه‌اش در سینما و تلویزیون خداحافظی کرده است. صدرعاملی ابراز امیدواری کرده بود که این روایت اشتباه باشد و بعد اضافه کرده بود: «مگر می‌شود کسی که این‌همه با عشق و علاقه همه عمرش را به کار نمایش برای مردم گذرانده است بتواند با حرفه‌اش خداحافظی کند؟ مگر اینکه غمگین باشد، بسیار غمگین.» اینکه صدرعاملی میان این تصمیم جبلی و غمگین بودن او ارتباطی پیدا کرده، قدری احساسی و شبیه به فیلم‌های خود صدرعاملی است که رفتارهای احساسی شخصیت‌ها بر منطق درام می‌چربد. اول باید دید آیا این خبر صحت دارد و آیا جبلی دیگر تصمیم به کار کردن ندارد بعد می‌توان به این موضوع فکر کرد که چرا جبلی بعد از سال‌ها کار در عرصه نمایش تصمیم گرفته بازنشسته شود.

جبلی رسما سال‌هاست تنها فعالیتش در سینما و تلویزیون صداپیشگی کلاه‌قرمزی، پسرخاله و یکی-دو عروسک دیگر و همکاری در نوشتن متن این برنامه‌ها بوده است. او که سابقه بازیگری در فیلم‌های کارگردانانی چون داریوش مهرجویی و ناصر تقوایی را دارد و خودش هم دو فیلم «پسر مریم» (۱۳۷۷) و «خواب سفید» (۱۳۸۲) را کارگردانی کرده، آخرین بار که جلوی دوربین رفت، سال ۱۳۸۶ و در فیلم «رفیق بد» بود. شاید بشود گفت جبلی سال‌هاست که جز پروژه کلاه‌قرمزی کاری در عالم سینما و تلویزیون انجام نداده و بسیار کم‌کار بوده است. جبلی به نوعی سال‌هاست که تصمیم گرفته از هیاهو دور باشد. با توجه به این موضوع، باید گفت تصمیمش برای کناره‌گیری اصلا غریب نیست.

برخی بازیگران مشهور دنیا، درست زمانی که سایرین ازجمله نزدیکان، اطرافیان، کارگزاران و تماشاگران فکر می‌کردند هنوز می‌توانند آنها را روی پرده ببینند، خود را بازنشسته کردند و دست از کار کشیدند. نمونه‌اش شان کانری فقید که تا پیش از فوتش برای چند سال در هیچ فیلمی بازی نکرد یا جین هاکمن که سال‌هاست از بازیگری کنار کشیده و رو به نوشتن آورده یا جک نیکلسون کبیر که سال‌هاست در فیلم جدیدی ظاهر نشده است. اتفاقا شاید جبلی به درستی تشخیص داده حالا وقت کنار کشیدن است؛ مخصوصا که او علاوه بر بازیگری، کارگردانی و صداپیشگی، در نوشتن و عکاسی هم دستی دارد و شاید ترجیح می‌دهد از حالا به بعد کارهای دیگری در زندگی‌اش انجام دهد. «پسربچه شصت ساله» (دو جلد)، «عشق روی خرپشته»، «دوستان با محبت» و «مجموعه عکس ماسوله ۶۷» ازجمله کتاب‌های جبلی هستند.

به هر حال، هر آدمی حق دارد انتخاب کند دوست دارد چطور زندگی کند. جبلی دغدغه‌های دیگری جز نمایش، سینما، تلویزیون و تئاتر دارد و این روزها که فضای سینما و تلویزیون از همیشه پر سوءتفاهم‌تر است، ترجیح داده در فضای کم غبارتری نفس بکشد. اتفاقا این از هوش و درایت جبلی می‌آید که دریافته حالا زمان کنار کشیدن است. دیگر نه سینما، نه تلویزیون، نه شبکه خانگی و نه تئاتر شبیه روزهایی نیست که او کار می‌کرد. جامعه تغییر کرده، مردم تغییر کرده‌اند، سلایق، خواست‌ها و نیازهای مخاطب تغییر کرده و خیلی دلایل شخصی و درونی می‌تواند دلیل این تصمیم جبلی باشد.

از دیروز که خبر بازنشستگی خودخواسته جبلی منتشر شد، فضای مجازی پر شد از واکنش‌های احساسی و تکه‌ویدئوهایی از کارهای سالیان دور و نزدیک جبلی. از «مثل آباد»، «محله بروبیا» و «محله بهداشت» گرفته تا «کلاه قرمزی و پسرخاله». این مرثیه‌خوانی‌های مجازی برای مردی که آگاهانه تصمیم به کار نکردن گرفته، بیشتر از اینکه تجلیل از او یا ترغیب او به بازگشت به حرفه‌اش باشد، نشان‌دهنده نیازهای روحی و عاطفی کاربران فضای مجازی است. این حجم خاطره‌بازی با گذشته و سریال‌ها و فیلم‌هایی که احتمالا «برخی» هایشان هم دیگر چندان قابل تماشا نیستند، بیشتر نیاز آدم‌ها به جدا شدن از لحظه اکنون و غرق شدن در گذشته خوش بی‌مصائب را یادآوری می‌کند. درست برخلاف جبلی که تصمیم گرفته - به هر دلیلی - مسیر زندگی حرفه‌ای‌اش را تغییر دهد، واکنش‌های دریغ‌خوارانه بخشی از طرفدارانش نشان می‌دهد که آنها چقدر نامنعطف و در برابر تغییر موضعی صعب و سخت دارند. در زمانه‌ای که همه می‌خواهند ستاره باشند، جبلی نمی‌خواهد ستاره بماند؛ شاید که او به الماس بودن می‌اندیشد.

کسانی که برای جبلی مرثیه می‌خوانند باید خوشحال باشند که او بعد از این‌همه سال کار کردن از آن توان و تمکن برخوردار است که در این وضع و حال سخت معیشت، قید دستمزدهای کلان را بزند و در گوشه‌ای به کاری که دوست دارد مشغول باشد. جبلی انتخاب کرده است؛ مثل فرامرز صدیقی که سال‌ها پیش انتخاب کرد از خیلی چیزها و خیلی افراد دور باشد. باید به این انتخاب‌ها احترام گذاشت.

سینما

مسعود پویا
روزنامه‌نگار

ساماندهی تازه برای رقیب سابق سینمای ایران

شورای راهبردی اکران از تشکیل گروه تحقیق و ارزیاب متخصص برای اکران فیلم خارجی خبر داد

در شرایطی که سال‌هاست چیزی به‌نام اکران فیلم خارجی، تقریبا موضوعیت ندارد و در این سال‌ها صرفا شاهد نمایش تک‌سانس و محدود آثار خارجی در برخی پردیس‌ها بوده‌ایم، قرار است شاهد تحولی در این زمینه باشیم. این خبری است که به نقل از شورای راهبردی اکران منتشر شده: «با توجه به پیگیری و تقاضای تعدادی از سینماگران درباره اکران فیلم‌های خارجی مقرر شد «گروه تحقیق و ارزیاب متخصص» در این زمینه مطالعات دقیق و تخصصی را انجام دهند و پس از بررسی ابعاد مختلف و درنظر داشتن همه جوانب مثبت و منفی این موضوع، در آینده نسبت به انجام آن و احتمالا شیوه‌نامه اجرایی تصمیم‌گیری و اقدام شود.»

هنوز ترکیب این گروه تحقیق و تفحص معلوم نشده و مشخص نیست که این گروه با چه اعضایی تشکیل خواهد شد و با چه رویکردی سراغ موضوع اکران فیلم خارجی خواهد رفت. اما می‌شود حدس زد که مثل همه این سال‌ها عده‌ای از تهیه‌کنندگان نگرانی‌شان را از اکران گسترده فیلم خارجی و آسیبی که از این موضوع به سینمای ایران خواهد رساند، باز هم اعلام خواهند کرد. در این ۴دهه هر وقت صحبت از اکران فیلم خارجی به میان آمده طیفی از سینماگران داستان تکراری ورشکستگی سینمای ایران در دهه ۵۰ را روایت کرده‌اند؛ ماجرایی که در دهه ۶۰ دست بخش خصوصی را در این حوزه کوتاه کرد و همه‌چیز را تحت کنترل دولت درآورد تا سینمای ایران بدون حضور جدی‌ترین رقیبش در سال‌های قبل از انقلاب، بتواند رشد کند؛ ماجرایی که همیشه روایتش مانع از اکران گسترده فیلم خارجی شده این است: در دهه ۵۰ ورود بی‌رویه فیلم‌های خارجی و ارزان‌تر تمام‌شدن خرید و دوبله این فیلم‌ها نسبت به تولید فیلم ایرانی، سینمای فارسی را به ورشکستگی کشاند. جوری که تولیدات بخش خصوصی از میانه‌های دهه ۵۰ به‌شدت کاهش یافت چون نسبت به وارد کردن فیلم خارجی هم گران تمام می‌شد و هم بازگشت سرمایه‌اش به هزار اما و اگر وابسته بود. در آن سال‌ها کمپانی‌های مهم در ایران دفتر نمایندگی داشتند و شاخص‌ترین فیلم‌های روز دنیا در سینماهای تهران و برخی شهرستان‌ها به نمایش درمی‌آمدند. فیلم‌هایی چون «پدرخوانده»، «راننده تاکسی»، «دیوانه از قفس پرید» و.... اما نکته اینجا بود که تماشاگر فیلم‌های مطرح و اسکاری اساسا مخاطب هدف سینمای بدنه ایران نبودند.

رقیب سینمای فارسی انبوه فیلم‌های هندی، کمدی‌های ایتالیایی و اکشن‌های آسیای جنوب شرقی (موسوم به فیلم‌های کاراته‌ای) بودند؛ فیلم‌هایی که با رایت ارزان‌قیمت خریداری و به سرعت دوبله می‌شدند و به نمایش درمی‌آمدند. در فاصله سال‌های ۵۸ تا ۶۲ در یکی از متنوع‌ترین دوران اکران فیلم خارجی، همه‌جور فیلمی در سینماها به نمایش درمی‌آمد. از فیلم‌های سیاسی سابقا ممنوع چون فیلم «ز» تا مورد عجیبی چون ملودرام «دختر گلفروش» محصول کرمشالی و فیلم هندی محبوبی چون «شعله» تا انبوهی فیلم قدیمی آمریکایی که از انبارها بیرون کشیده شده بودند. در این سال‌ها هم تعداد تولیدات ایرانی روز انگشت‌شمار بودند و هم آثار قابل نمایش بازمانده از گذشته اندک بودند. از سال ۶۲ که مدیریت منسجمی در رأس هدایت سینمای ایران قرار گرفت، اکران فیلم خارجی هم در راستای حمایت از تولید داخلی کنترل شد.

پس از آن هر وقت زمزمه اکران فیلم‌های روز سینمای جهان به گوش رسید، گروهی از تهیه‌کنندگان و کارگردان‌ها، پای داستان ورشکستگی سینمای ایران در دهه ۵۰ را پیش کشیدند؛ چنان‌که در ابتدای دهه ۷۰ سر اکران فیلم اسکاری «رقص با گرگ‌ها» مخالفت‌های زیادی توسط همین گروه در رسانه‌ها منتشر شد. در این سال‌ها که اکران فیلم خارجی به‌صورت محدود، باری به هر جهت و بی‌خطر دنبال شده، سینمای ایران رقیبان بسیار قدرتمندتری یافته که تقریبا از پس هیچ‌کدامشان برنیامده؛ از انبوه برنامه‌ها و سریال‌های تلویزیونی تا دسترسی آسان به هر فیلم و سریال روز خارجی و داخلی و... ولی هنوز هم دشمن اصلی همان اکران فیلم خارجی است. دلیلش هم فضایی است که از ظرفیت نمایشی کشور اشغال می‌کند؛ فضایی که تهیه‌کنندگان ایرانی ۴دهه است به در اختیار داشتن تقریبا تمامش عادت کرده‌اند و حاضر نیستند سالن‌های سینما در اختیار فیلم خارجی قرار گیرد مگر به‌صورت بسیار محدود؛ یعنی همان چیزی که در این سال‌ها اتفاق افتاده است. اما چه فضایی در این سال‌ها در اختیار فیلم خارجی قرار گرفته است؟ در میانه‌های دهه ۹۰ در نظام‌نامه اکران، فصلی هم برای ساماندهی اکران فیلم خارجی درنظر گرفته شد. براساس این نظام‌نامه پردیس‌های دارای ۳ تا ۷ سالن امکان اکران فیلم خارجی در ۲سانس فوق‌العاده را داشتند و پردیس‌های دارای ۷سالن و بیشتر اجازه اختصاص کامل یک سالن با ظرفیت کمتر از ۱۵۰صندلی را هم پیدا کردند. مؤسسه رسانه‌های تصویری هم به‌عنوان تأمین و توزیع فیلم خارجی برای اکران معرفی شد. پس از یک‌سال اجرای این نظام‌نامه و اکران چند فیلم خارجی در سینماها در طول سال ۹۷، دفتر مطالعات آموزش و فرهنگ مرکز پژوهش‌های مجلس در قالب گزارشی تحلیلی به بررسی عملکرد سازمان سینمایی در این حوزه و نیز اعلام نظر درباره تهدیدها و فرصت‌های اجرای فراگیرتر این طرح پرداخته است. دفتر مطالعات آموزش و فرهنگ مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با عنوان «اکران فیلم‌های سینمایی خارجی در سینماهای کشور» به موضوع اکران فیلم خارجی و تبعات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی آن پرداخته است. پس از بحث‌های مفصلی که در سال ۹۶ نسبت به موضوع مناقشه‌برانگیز اکران فیلم خارجی در رسانه‌ها به‌وجود آمد، سازمان سینمایی اکران فیلم خارجی را طی دستورالعملی برای سال ۹۷ اجرایی کرد و در سال ۹۸ این طرح به‌صورت آزمایشی در برخی سینماهای کشور اجرا شد. پس از آن هم کرونا همه‌چیز را در حوزه اکران تحت‌تأثیر قرار داد. باید دید آیا شورای راهبردی اکران می‌تواند تغییری در ماجرای اکران فیلم خارجی ایجاد کند یا خیر؟

مکث

مخالفان اکران فیلم خارجی چه می‌گویند؟

معمولا گروه ثابتی از تهیه‌کنندگان سینمای ایران به‌عنوان مخالف اکران گسترده فیلم خارجی در این رابطه اظهارنظر می‌کنند. به‌عنوان نمونه، نظر ۲تهیه‌کننده قدیمی را در این رابطه به نقل از باشگاه خبرنگاران جوان می‌خوانید.

■ حسین فرحبخش: در شرایطی که تهیه همه فیلم‌های خارجی برای مردم آسان و امکان‌پذیر است، چه دلیلی دارد فرصت اکران فیلم خودمان را بگیریم؟ در سال ۱۳۵۶ سینمای ایران ۱۱۰ فیلم ایرانی تولید می‌کرد، اما با ورود فیلم‌های خارجی تولیداتمان به ۱۳ فیلم رسید؛ همین رویه سینمای ایران را تا مرز ورشکستگی کشاند. حال امروز باز هم با چنین تصمیم غلطی می‌خواهند همان اتفاق را تکرار کنند. توجیهی که امروز برای نمایش فیلم‌های خارجی می‌آورند، پیشرفت سینما و فیلمسازان است. به‌نظرم این تفکر به‌شدت اشتباه است؛ مگر تا قبل از این اکران‌ها فیلمسازان فیلم‌های خارجی را نمی‌دیدند و در دسترسشان نبود که امروز دست به گریبان چنین توجیه کوته‌فکرانه‌ای شدند؟ بسیاری از شهرستان‌های ما سینما ندارند؛ مسئولان به جای اینکه هزینه‌های هنگفتی را برای خرید فیلم‌های خارجی خرج کنند، سالن‌های سینما را در تهران و شهرستان‌ها افزایش دهند که آنها هم بتوانند از دیدن فیلم‌های ایرانی لذت ببرند.

■ غلامرضا موسوی: اکران فیلم‌های خارجی در پردیس‌های سینمایی کاری بسیار اشتباه است و با این حرکت نه‌تنها پیشرفتی صورت نمی‌گیرد، بلکه فیلم‌های ایرانی خودمان هم پشت در اکران می‌ماند و این کار تیشه به ریشه سینمای ما می‌زند.

جشنواره

حواشی جشنواره کن ادامه دارد

محکومیت از جنس سینمایی

وقتی جشنواره کن به پایان رسید، رئیس سازمان سینمایی در ۲ روز پیاپی بیانیه‌ای را صادر کرد. در روز اول محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی از حواشی کن نوشت و عنوان کرد که حواشی سینماگران ایرانی در کن پیگیری شود و در روز دوم هم بیانیه دیگری منتشر شد که آن محکومیت اقدام سیاسی و ضدایرانی جشنواره فیلم کن بود.

به گزارش همشهری، محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی با عنوان این مطلب که سینماگران حاضر در جشنواره‌های بین‌المللی به مثابه سفیران فرهنگی کشور و نمایندگان مردم هستند و انتظار می‌رود آنها صدای مظلومیت ملت ایران باشند؛ عنوان کرد: «قطعاً، نمودهای رفتاری و گفتاری سینماگران نه‌تنها تأثیرات مثبت و منفی بر طیف‌های مختلف جامعه دارد، بلکه به‌عنوان نمایندگان سینمای ایران، رفتار آنها، آینه هویت فرهنگی جامعه و ساحت سینمای نجیب ماست و حضور بین‌المللی عوامل سینما باید در تمامی ساحت‌ها، از گفتار و رفتار تا پوشش جلوه‌ای از فرهنگ و زیست عفیفانه، مومنانه، نجیبانه و غنی مردم ایران زمین باشد.»

محکومیت «اقدام سیاسی و ضدایرانی»

بیانیه دوم هم محکومیت اقدام سیاسی و ضدایرانی بود که در کن صورت گرفت. در بخشی از این متن آمده: «عرصه فرهنگی در جهان همواره محل پاسداشت ملت‌ها و ارج نهادن به ارزش‌های جامعه بشری بوده، ارزش‌هایی که ریشه در اعتقادات و باورهای مردم و کشورها دارند و در این میان جشنواره‌های بین‌المللی سینمایی عموما با شعار توجه به هنر هفتم و انعکاس تولیدات فاخر کشورهای جهان رخ می‌دهد، این بار نیز در جشنواره فیلم کن که تحت سیطره و فرامین دولت فرانسه برگزار می‌شود شاهد آن بودیم که ساخته‌ای نه‌تنها صرفا سیاسی بلکه شب نامه سخیف تصویری که ماحصل ذهن مشوش فردی دانمارکی ایرانی‌تبار و برآمده از زر استکبار است و به اعتقادات و ارزش‌های میلیون‌ها مسلمان و جمعیت عظیم شیعیان جهان توهین کرده مورد توجه این جشنواره قرار گرفته است؛ این سیاهه تصویری باسوگیری اجتماعی، مذهبی و تحقیر باورهای آیینی ایرانی-اسلامی است.»

توییت وزیر

وزیر فرهنگ در فضای مجازی، اقدام سیاسی و ضدایرانی جشنواره فیلم کن را محکوم کرد.

محمدمهدی اسماعیلی در پیام توییتری خود در محکومیت اقدام سیاسی و ضدایرانی جشنواره فیلم کن نوشته است: «ایران زمین به هنرمندانی افتخار می‌کند که با عشق آل‌الله، قدرشناس ایثار حافظان امنیت و سربلندی سرزمین‌مان هستند. هنرمندانی که زرق و برق جشنواره‌های سیاست‌زده و تبلیغات رسانه‌های مزدور اجنبی پرست، آنان را در مقابل باورهای بلند ملت قهرمان قرار نمی‌دهند.» #سلام بر امام-مهربانی

ارتباطی به سازمان سینمایی ندارد

مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلمسازان سینمایی در واکنش به شایعه ساخت فیلم «عنبکوت مقدس» در ایران گفت: این فیلم بدون هیچ مجوزی از سوی مسئولان سینمایی کشور در خارج از کشور و با سرمایه خارجی ساخته شده است.

به گزارش همشهری، روح‌الله سهرابی افزود: «فیلم عنکبوت مقدس که پیش‌تر با نام دیگری تقاضای پروانه ساخت در ایران را داشته و با دست رد مسئولان وقت سینمایی مواجه شده بود، بدون هرگونه مجوز و هماهنگی با مسئولان سینمایی کشور اقدام به تهیه و تولید فیلم خود در خارج از کشور کرده و مضمونی که برای تبدیل به یک اثر سینمایی انتخاب کرده خیلی قبل‌تر توسط آقای ایرج‌زاد در داخل کشور تولید و به اکران رسیده است. آنچه با موضوع قاتل زنجیره‌ای در داخل کشور تولید شد فیلم سینمایی عنکبوت است که چندی پیش در سینماها اکران شد و رویکرد و مضمون و پیام فیلم هیچ‌گونه تشابهی با این فیلم موهن و غرض‌آلود ندارد.» وی در ادامه توضیح داد: «حتی کارگردان فیلم عنکبوت نسبت به سوءاستفاده و برداشت بدون اجازه از نام، متن و فضای فیلمنامه‌اش توسط نویسنده و کارگردان دانمارکی ایرانی‌الاصل فیلم عنکبوت مقدس موضع صریح و مشخصی گرفت که اهالی سینما و به‌نظرم اکثریت علاقه‌مندان آثار سینمای ایران در جریان این اعتراض و شکایت قرار گرفتند. آنچه در گذشته به کرات دیده‌ایم جهت‌گیری‌های کاملا سیاسی و معنادار جشنواره‌ای مثل کن در قبال آثار فیلمسازان ایرانی بوده که به‌نظر می‌رسد در این مورد اخیر هم اساسا آنچه برای جشنواره کن و سیاستگذاران آن مهم بوده نه ارزش هنری و سینمایی یک اثر یا عوامل آن بلکه حقنه کردن دیدگاه خود از ایران و ایرانی به مخاطب جهانی بوده و متأسفانه داوران هم دانسته یا نادانسته در دام سیاستگذاران اصلی جشنواره افتاده‌اند.» مدیرکل دفتر نظارت بر عرضه و نمایش فیلمسازان سینمایی با بیان اینکه خروجی فیلم عنکبوت مقدس بیش از هر چیز اسلام‌هراسی و ایران‌ستیزی است، تصریح کرد: «تعجب می‌کنم چگونه برخی افراد که در بین آنها افراد خاص و نام آشنا هم دیده می‌شوند این بخش بسیار پررنگ و کاملا هدفمند این جشنواره به‌شدت سیاسی را نادیده گرفته و شیفته پوسته ظاهری آن می‌شوند.»

بزرگداشت عبدالله تربیت

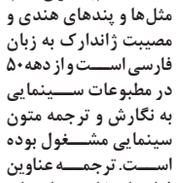

امروز مراسمی برای نخستین سالگرد درگذشت عبدالله تربیت جهت بزرگداشت این منتقد و نویسنده سینمایی فقید برگزار می‌شود. به گزارش همشهری، ساعت ۱۶ تا ۱۸ امروز سالن شهناز خانه هنرمندان تهران میزبان علاقه‌مندان نقد سینمایی خواهد بود. در این مراسم خسرو دهقان، عباس یاری، هوشنگ گلمکانی، احمد طالبی‌نژاد، سعید قطبی‌زاده، محمدمهدی فخری‌زاده، رضا سهرابی، رضا یکرنگیان و مهناز تربیت درباره زندگی و آثار عبدالله تربیت سخنرانی خواهند کرد. عبدالله تربیت سال گذشته در ۷۶سالگی درگذشت. او مترجم آثاری چون نشانه‌ها و معنا در سینما، فیلم به‌عنوان فیلم، مثل‌ها و پندهای هندی و مصیبت ژاندارک به زبان فارسی است و از دهه ۵۰ در مطبوعات سینمایی به نگارش و ترجمه متون سینمایی مشغول بوده است. ترجمه عناوین فیلم‌های خارجی راهنمای فیلم انتشارات روزنه‌کار از آخرین فعالیت‌های سینمایی تربیت محسوب می‌شود.

پارک چان ووک وسترن می‌سازد

پارک چان ووک که به تازگی برای ساخت فیلم «تصمیم وداع» جایزه بهترین کارگردان را از جشنواره کن دریافت کرده در گفت‌وگو با دلاین از قصد خود مبنی بر ساخت فیلم‌های جدید در ژانرهای وسترن، علمی - تخیلی و فیلم‌هایی درباره قاتل‌های زنجیره‌ای خبر داده است. پارک چان ووک در این گفت‌وگو فاش کرده است که نگارش فیلمنامه یک فیلم وسترن و یک فیلم علمی - تخیلی را به پایان رسانده و علاوه بر آن قرار است نسخه‌ای جدید از فیلم معروف ترسناک فرانسوی «تبر» را بسازد. نسخه اصلی این فیلم را کاستا گاوراس در سال ۲۰۰۵ ساخته بود که موضوع آن درباره مردی است که تبدیل به قاتلی سریالی می‌شود. پارک در این گفت‌وگو درباره فیلمنامه‌ای که برای ساخت نسخه بازسازی شده فیلم «تبر» نگاشته صحبت کرده و اطلاعاتی درباره جزئیات آن ارائه داده است. این فیلم داستان دردناک و ناراحت‌کننده‌ای درباره مردی میانسال است که کارش را از دست داده و اکنون باید هر طور شده نان سفره خانواده را تامین کند.

پرواز تاپ گان ماوریک تام کروز

فیلم تاپ گان ماوریک در نخستین آخر هفته اکران خود توانسته با رقم خیره‌کننده‌ای در گیشه سینماهای آمریکای شمالی فروش کند. به گزارش ورایتی، سری جدید فیلم «تاپ گان: ماوریک» در نخستین روزهای پس از اکران با در اختیار داشتن ۴۷۳۵سالن سینما، فروش ۱۳۴میلیون دلاری در گیشه سینماهای آمریکای شمالی را تجربه کرد و در صدر جدول باکس آفیس آمریکا در سال جاری قرار گرفت. با توجه به تعطیلات آخر هفته طولانی «روز بادبود» در آمریکا، پیش‌بینی شده فیلم تمام اکشن «تاپ گان: ماوریک» ساخته کمپانی‌های پارامونت و اسکای دنس تا پایان روز دوشنبه ۱۵۱میلیون دلار فروش کند. فعلا رکورد بیشترین فروش تعطیلات آخر هفته منتهی به «روز یادبود» در اختیار فیلم «دزدان دریایی کارائیب: پایان جهان» محصول سال ۲۰۱۷ قرار دارد.